

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada X. Post Pentecost.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

mines, & dixerint omne malum adversus vos, mentientes propter me. Ibid. Quis neget beatum, cui Deus benedicit? Nam benedictio Domini divites facit, nec sociabitur ei afflictio. Prov. 10. At Deus benedicit iis, quibus propter justitiam mundus maledicit. *Benedictio Domini super caput iusti.* Prov. 10. *Maledicent illi, & tu benedices.* Malach. 2. Et tamen nonne amas laudes & benedictiones hominum? Ergo eligis vituperaria Deo? an ignoras illud: *Va cum benedixerint vobis homines?* Luc. 6.

DOMIN. X. POST PENTEC.

De triplici qualitate virorum apostolicorum.

1. **V**os estis sal terra. Matth. 5. Natura salis, ait Plin. l. 3. c. 7. est mordens, adurens, repurgans, attenuans & siccatans. Debet ergo homo apostolicæ professionis quoad se esse in via purgativa perfectus, & alios prius per hanc viam ducere, quam per illuminativam & unitivam. Quid dicis de teipso quantum in hac via profecisti? nonne plus superest?

2. *Vos estis lux mundi.* Ibid. Secundus gradus viæ apostolicæ nomine *lucis* exprimitur, & intelligitur via illuminativa, in qua per-

perfectus esse debet, quoad se in praxi virtutum desumptarum ex vita & doctrina Christi Non sufficit enim purgatum esse, nisi & ornatus sit quoad se, & plenus virtutibus, ut aliis communicare possit, illuminando, errores dissipando, movendo animos Habesne tu vel unicam virtutem in gradu perfecto? quot tibi desunt? quomodo iis studes? Ut aliis apteris, quomodo talenta excolis, an ponis lucernam sub modio?

30 Non potest civitas abscondi supra montem posita. Ibid. Unitiva hinc exprimitur. Ut civitas est multitudo civium per se sufficiens ad vivendum Arist. 3. Polit. ita perfecti, dum uni Deo inhærent, sibi, & aliis abundè sufficiunt ad perfectè vivendum. Vide an tua sufficientia sit unicè in Deo? an soli illi, nihil creaturis adhæreas? an omnia in illum referas? an nihil extra illum quæras?

F E R I A II.

De bono exemplo dando ad gloriam Dei.

1. Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona Matt 5. NON omnia agi possunt in occulto, non omnia debent in aperto; at quæ agis in aperto, sint bona

bona non apparenter, sed verè, ut *unusquisque proximo suo placeat in bonum ad edificationem.* Rom. 15. Examina verba tua in communi conversatione, maximè coram minoribus, qui facilè à majore discunt, an vana, jactabunda, &c. mores, quàm compositi: facta, quàm regulis consentientia.

2. *Et glorificent Patrem vestrum, qui in caelis est.* Ibid. Habes hinc præscriptam intentionem cordis, qua operandum est benè in aperto: primùm quidem, ut tu placeas Deo, deinde verò ut Deus ab aliis glorificetur, quatenus agnoscat auctor boni. Potes ergo & mutus gloriam Dei promovere. Detrahis gloriæ Dei si quo hominum respectu non agis bonum in aperto, quod congruenter potes, aut debes. Examina ergo intentiones tuas, an huc tendant: & statue impostiterum: *Ego autem ad Dominum aspiciam.* Mich. 7

3. *Attendite, ne justitiam vestram faciatis coram hominibus, ut videamini ab eis.* Ibid. Prohibet quærere gloriam inanem. Maximam injustitiam facit, qui facit justitiam, ut videatur; qui usurpat sibi quod Dei est, ipso invito & prohibente. Est enim solus Deus Rex & Dominus gloria. Psal. 23. *Soli Deo honor & gloria.* 1. Tim. 1. Tu sine gratia nihil potes: Dei gratia est, qua operatur velle & perficere. Quod ex opere resultat,

est gloria. Tu, qui nihil fecisti, voles omnem
surrupere Deo, qui totum fecit.

F E R I A III.

De exacta legis observantia.

1. **N**on veni solvere legem, sed adimple-
re. Matth. 5. Lex ante Christum non
erat impleta seu perfecta, venit, ut impleret,
seu ad perfectiora deduceret: jussit enim illi
addi animum, seu affectum internum; adje-
cit consilia, &c. Nobis verò adjecit merita
sua, ex quibus est gratia ad facilius obser-
vandam legem. Vide quid debeas Legisla-
tori. 2. *Observa non esse satis, legem non sol-
vere, sed oportet insuper implere hoc est,
cum perfectione opera regulæ exercere.*

2. *Amen dico vobis, jota unum, aut unus
apex nõ præteribit à lege, donec omnia fiant.*
Ibid. Exemplum suum proponit, qui legem
omnem, & ea, quæ de ipso scripta erant in
Prophetis, exactissimè usque ad minimum
servare voluit; ita ut potius cælum & terra
sint peritura, quàm ipse non impleat mini-
mum. Esne tu ita ad legem Dei, ad regulas
Religionis affectus? Conare omni modo, ut
unus apex à te non prætereatur. Rem maxi-
mam procuras, si curas minima.

X 5

3. Qui

2. *Qui ergo solverit unum de mandatis istis minimis, minimus vocabitur in regno caelorum. Ibid. Post propositum suum exemplum quid à te exigat, insinuat, ut etiam minima mandata & regulas serves. Nullum tam parvum malum, quod non inclinet ad pejus. Nota vocem *solverit*, insinuare, omnia mandata esse colligata: si solvit unum, venis facilè ad dissolutionem plurimum. Vocat *minima*, ut facilitatem observandi doceat Hæc te moveant, ut attendas minimis: & si *spernis modica, time, ne paulatim decidas.**

F E R I A I V.

De studio Legis observandæ.

1. **N**isi abundaverit iustitia vestra plusquam Scribarum & Pharisaorum, non intrabitis in regnum caelorum. Matth. 5. Plura à Christianis exigit Deus, & sublimiora, quam exegerit à Judæis Illis sufficiebat cortex legis, opus imperatum ponere, vel non ponere prohibitum: à nobis operis anima, seu affectus desideratur: quia majores gratias dat. Nunc colliges etiam majora exigere à Religioso, quam à seculari ob eandem causam. Pudeat te, quod à tot secularibus in virtute supereris Time, ne Deus gratias subtrahat non cooperanti. *Æmulare charismata meliora.*

2. *Audistis, quia dictum est antiquis, &c. Ego autem dico vobis.* Ibid. Expende quanto in omnibus excellentior sit lex gratiæ lege antiqua. Nam 1. rudioribus data solùm crassiora prohibebat: hæc etiam minuta. 2. Illa in exterioribus hærebat, hæc medullas animæ petit. 3. Illius observationi præmium temporale dabatur: hujus æternum. Gratias age, quòd te Deus ad hanc legem reservaverit. Non siste in cortice legis sed medullam observa.

3. *Estote ergo vos perfecti, sicut Pater vester cælestis perfectus est.* Ibid. Ita est ille perfectus, ut omnis sit in illo perfectio, nulla autem, sed nec minutissima imperfectio. Si cures, ut nulla sit in te imperfectio, curabis, ut sit maxima perfectio. Curabis enim, ut summè diligas Deum, in quo est summa perfectio; & diligaris ab eo, in quo est summa felicitas. Nam quo minus de proprio, aut imperfectione admisces operi, tanto purior est charitas, ex qua operaris. Habes ergo in manu tua & perfectionem, & felicitatem tuam. Sed quàm multa tibi tollenda est imperfectio!

F E R I A V.

De tollendo scandalo.

1. *Si oculus tuus dexter scandalizet te. erue eum, & projice abs te* Matth. 5. Per occu-

lum Superiores, qui sunt majoris auctoritatis, intelligit S Chrysoft. Hi scandalo tibi esse possunt, si humano eorum ducaris respectu, si quod agunt illi contra regulam, sumas in exemplum, si ex eorum affectu regulam transgrediaris. Perpende qualis sis in eo genere. *Erue* hunc oculum, mortifica hunc affectum. Regulam attende potius, quæ à Deo est, quàm exemplum, quod ab homine. Si non sufficis tollendo, manifesta cui debes, habebis auxilium.

2. *Si dextra manus tua scandalizat te, abscinde eam, & projice abs te* Ibid. Per manum propinqui & æquales intelliguntur. In quos plerumque affectus solet esse major: quia amor est inter æquales ut plurimum. Scandalo tibi esse possunt familiaritate nimia, aut particulari, frequente visitatione, colloquio, blanditiis, ex quibus animus tuus sensim emollitur, & tepet in amore Dei. *Abscinde* conversationem, colloquia, &c. & plus cum Deo versare.

3. *Si pes tuus scandalizat te, amputa eum.* Ibid. Per pedem inferiores intellige, filios spirituales, discipulos, subditos. Scandalo tibi sunt, si ex nimio affectu plus æquo indulgeas, eorum culpas dissimules, aliis præferas cum illorum offensa: inutiliter cum iis verbereris, &c. Agnosce, quàm periculosus sit hic affectus, quia ut plurimum specie pietatis

tis tegitur, ut vix agnoscat, donec pereas. Adde quòd sic causa esse possis, ut alter pereat, & anima ejus de manibus tuis requiratur.

F E R I A VI.

De dilectione inimicorum.

1. **E**Go autem dico vobis: Diligite inimicos vestros. Matth. 5. Quis? qui prior dilexit nos. 1. Joan. 1. Et cum inimici essemus, reconciliauit nos Deus per mortem suam. Rom. 5. Cogita quòd inimicus sit creatura Dei, ut tu: quòd si Deum Patrem habes, ille sit frater tuus, quòd sit ad eundem tecum finem ordinatus: eodem sanguine redemptus Dilige eum propter te, quia tibi utilis est, quia te exercet ad gloriam: quia si dimittis illi, dimittet & tibi Deus. Et cui nocet, si oderis, nisi animæ tuæ? quia majus est tibi malum ipsum odium, quàm quod ab illo tibi inferatur. Dilige, & diligeris à Deo.

2. Benefacite his, qui oderunt vos, & orate pro calumniantibus vos. Ib. Ad cordis affectum adjicienda est oris & operis dilectio. Non satis est, non odisse, sed mandat diligere. Dilectio autem non est otiosus affectus: sed opere demonstratur. Quid facis ei, qui te oderit, qui calumniatus fuerit? Non reddis pro malo malū? quid loqueris de eo?

sequerisne Paulum, *maledicimur, & benedicimus.* Sequerisne Christum, qui orabat pro crucifixoribus?

3. *Ut scitis filii Patris vestri, qui in caelis est.* Ibid. En quid lucraris inimicorum dilectione? Vis filius Dei esse? Habes expeditam ad hoc viam: *Dilige inimicum.* In quo scies, quod sis filius Dei, nisi fueris similis Deo ait S. Chrys. in imperf. hom. *Hic nonne solem suum oriri facit super bonos & malos? Non te conservat, dum tu eum offendis? non dimittit toties tua peccata?*

S A B B A T H O.

Dispositio ad orandum, & prima
petitio.

1. **T** *V* autem cum oraveris, intra in cubiculum tuum, & clauso ostio ora Patrem tuum Matth. 6. Ut rectè ores, secedendum est à strepitu & corpore, & animo. Objecta movent sensus, sensus sunt fenestrae animae: si patent, omnis aura ingreditur. In solitudine loquitur Deus animae ad cor. Ita Christus oraturus secessit ad montes. Multò autem magis secede à tumultibus animae. Unica passio mota alias de Deo cogitationes non admittit. Hinc collige unde tuarum orationum tam modicus fructus: quia nec sensus compescis, nec animae motus. Ut in oratione

ne sis ita compositus, debes extra tempora orationis huic compositioni assuescere.

2. Sic autem orabitur: *Pater noster, qui es in caelis* Ibid. Hic omnis orationis sit ingressus, ut cogites, quem ores *Patrem* Hinc reverentia, fiducia & amor comites orationis. Nonne tibi meritò exprobrat Deus: *Si ergo Pater sum, ubi est honor meus.* Malach. 1. Quàm indignus tu tanti Patris filius! Hinc humilitas, cuique abjectio *Noster* Ergo omnes sumus ejus filii, ergo omnes fratres: ergo omnes à te amandi: ergo ingratum est mundis, quod offers, nisi ames: *Qui. s. & solus quidem es.* Hinc magna Dei aestimatio. *In caelis.* Hinc fervor, cum oratio tua usque ad caelos penetrare debeat. Hinc scopus petitionum in caelis, ut non petas terrena. Hæc omnia in te examina: & sic statue.

3. *Sanctificetur nomen tuum* Ib. Hoc primum est ex omnibus desiderandis, ut agnoscat ab omnibus Deus, colatur, eique uniserviat: aestimetur ejus sanctitas, ametur ejus bonitas, timeatur ejus justitia, subdatur ejus potentia omnis creatura. Atque hic est finis noster, ad quem omnia & singula debemus dirigere. Nonne hoc verbis solum petis, factis autem per superbiam evertis? quid petis, dum te tantoperè aestimas, & aestimari quæris? *Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam.* Psal 113.

DO-